

OKRESNÁ PROKURATÚRA ŽILINA
Moyzesova 20, 011 56 Žilina 1

Číslo: 2 Pv 550/18/5511-8
EEČ: 2-43-40-2019

Žilina 07.01.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 3220 XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v poslednej dobe a naposledy dňa 01.08.2018 v čase okolo 22.30 hod v XXXXX na ulici XXXXX XXXXX sporadicky, hlavne po tom, ako sa vrátil pod vplyvom alkoholu, sa svojej manželke XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, ulica XXXXX XXXXX, vyhrážal, že ju zabije, že uvidí, čo bude, keď príde domov, že koľko rokov je za vraždu, vulgárne jej nadával, mal agresívne správanie, v dôsledku čoho rozbíjal veci v byte, rozbil sklenenú výplň dverí v byte, čím u nej vzbudil pocity strachu a dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Žiline,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka OO PZ Žilina – západ zo dňa 02.08.2018, sp. zn. ČVS:ORP-1142/ZZ-ZA-2018, bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po skončení skráteného vyšetrovania predložil poverený príslušník PZ predmetnú trestnú vec prokurátorovi s návrhom na postúpenie veci.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu som dospela k záveru, že dokazovanie bolo vykonané v náležitom rozsahu, pričom výsledky skráteného vyšetrovania v predmetnej trestnej veci odôvodňujú postúpenie veci príslušnému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Obvinený XXXXX vypovedal, že už približne mesiac si jeho žena XXXXX vypisovala s nejakým mužom, pravdepodobne s kolegom z jeho práce, a mal podozrenie, že ho žena podvádza, nakoľko bolo do siete Orange zaslaných 19 sms správ aj napriek tomu, že nikto z rodiny tohto operátora nemá. Potom sa jeho manželka priznala, že si s kolegom písala, avšak tieto sms správy vymazala a odmietla mu ich dať, rovnako aj výpisy. Vypil si, bol nervózny a do toho údajná možná nevera ho vyprovokovala k agresivite. Pamätal si, že kričal, že manželku zabije, ale bola to len hlúposť a zbytočný krik, nakoľko to nemyslel tak, ako to povedal a vec chcel riešiť rozvodom.

Poškodená XXXXX k veci uviedla, že v daný večer prišiel jej manžel z práce, v ktorej pracuje na desať dňové turnusy a išiel do krčmy. Keď mu volala, vedela, že má čosi vypité a išla si ľahnúť a neriešila to. Manžel sa vrátil v čase o pol jedenástej hodiny večer a začal vykrikovať a behať, že má priateľa a potom začal nadávať a búchať do všetkého a následne zavolala hliadku polície, ktorá situáciu upokojila, ale po odchode hliadky polície sa to opakovalo. Po tom, ako bol jej manžel prepustený, sa medzi sebou porozprávali a bol z neho úplne iný človek- ako keby to ani nebol on a všetko si medzi sebou vyjasnili a zatiaľ je od daného skutku všetko v poriadku, častejšie sa rozprávajú a hľadajú aj viac na rodinu. Zo strany manžela sa necíti ohrozená ďalším násilím, nakoľko už nie je taký, aký bol. Dá sa s ním porozprávať a aj celkovo je to iný človek. Alkoholické nápoje popíja v zníženej miere a nechodí už ani do krčmy. Žiadne ďalšie vyhrážanie sa z jeho strany voči poškodenej nekonalo. Jeho prítomnosť na XXXXX pôsobí v poriadku, je kludnejší, úplne iný, viac sa medzi sebou rozprávajú o všetkom a aj o práci a komunikujú častejšie, ako tomu bolo v minulosti. Manžel XXXXX chodí na desať dňovú pracovnú cestu a na štyri dni sa vracia domov. Žijú spolu v spoločnej domácnosti. Fyzicky ju nikdy nenapadol a rovnako ju neohrozoval ani zbraňou a v daný večer malo dochádzať iba k slovnému vyhrážaniu. Nemá vedomosť o tom, že by sa niekedy jej manžel vyhrážal ešte niekomu inému, je to normálny človek a nevie, čo to vtedy do neho vošlo. Opakovane sa vyjadrila k tomu, že manžel je od daného incidentu úplne iný človek, strašne im chýbala hlavne komunikácia a za nervy, ktoré mal, môže aj jeho robota a všetko sa otočilo k lepšiemu. Strach z neho nemá.

Obvinený XXXXX nemá žiaden záznam v registri trestov a v registri

priestupkov má jeden záznam za priestupok, za ktorý mu bola udelená bloková pokuta vo výške 10,-€ príslušníkmi železničnej polície v Prešove za prechod cez dráhu mimo určeného priechodu pre chodcov.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe.

Chránenou osobou podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. sa rozumie blízka osoba.

Blízkou osobou podľa § 127 ods. 4 Tr. zák. sa rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Pri posudzovaní toho, či skutočne v danom prípade došlo k spáchaniu trestného činu – prečinu, je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona nutné prihliadnuť na všetky okolnosti danej veci, a najmä na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia i pohnútku páchatel'a.

Z uvedeného dôvodu som s prihliadnutím k vyššie uvedenému a na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospela k záveru, že závažnosť činu je nepatrná a teda tento čin nie je prečinom.

K uvedenému záveru som dospela najmä na základe tej skutočnosti, že obvinený síce priznal, že kričal na poškodenú, že ju zabije, jeho správanie však bolo podmienené alkoholom, nervozitou a dôvodným podozrením z toho, že ho poškodená podvádza, na základe čoho možno konštatovať, že obvinený konal pod vplyvom ťaživej osobnej situácie v určitom afekte. Okolnosti, za ktorých v konečnom dôsledku došlo k popísanému konaniu z jeho strany, preto považujem za také, ktoré znižujú závažnosť protiprávneho konania obvineného, rovnako ako pohnútku páchatel'a, ktorý uvedeným spôsobom konal pod vplyvom už vyššie uvedených skutočností. Zo správ o povesti obvineného a tiež z odpisu z jeho registra trestov taktiež nemožno prijať záver, že by bol obvinený násilnej povahy, resp. že by mal sklon k páchaniu obdobnej trestnej činnosti, resp. sa takej trestnej činnosti dopúšťal.

V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať tiež na stanovisko samotnej poškodenej, ktorá v ďalšom konaní uviedla, že od uvedeného incidentu sa situácia v spoločnej domácnosti opätovne upokojila, jej manžel popíja alkohol v zníženej miere, nechodí už ani do krčmy, častejšie sa rozprávajú, manžel viac hľadá na rodinu a je z neho celkovo iný človek. Žiadne ďalšie vyhrážanie z jeho strany voči poškodenej sa už nekonalo a manžel ju nikdy fyzicky nenapadol ani neohrozoval zbraňou.

Poškodená z neho strach nemá, naďalej žijú v spoločnej domácnosti a všetko si medzi sebou vyjasnili. V daný večer malo dôjsť iba k slovnému vyhrážaniu, poškodená nevie, čo to do obvineného vtedy vošlo, odvtedy je to však iný človek a predmetný incident preto pripisuje chýbajúcej komunikácii a nervom, za ktoré môže manželova práca. Pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona je nevyhnutné, aby išlo o vyhrážky, ktoré môžu vzbudiť dôvodnú obavu o život alebo zdravie. Pri posudzovaní vyhrážok je nevyhnutné brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Z výpovede poškodenej vyplýva, že vyhrážky obvineného síce v čase ich prednesu brala vážne, avšak po tom, ako bol obvinený prepustený z polície, úplne sa zmenil, všetko si vyjasnili, viac sa rozprávajú, naďalej žijú v spoločnej domácnosti a strach z neho nepociťuje. Z tvrdenia poškodenej, že nikdy predtým ich vzájomný konflikt nedosiahol takú intenzitu a obvinený ju nikdy fyzicky nenapadol a tiež zo správania obvineného v čase po incidente a tiež z jeho odpisu z registra trestov a z lustrácie v evidencii priestupkov, rovnako nie je potvrdzovaná skutočnosť, že by vyhrážky boli myslené vážne s úmyslom tieto reálne uskutočniť.

Za danej situácie, poukazujúc na zásadu „ultima ratio“, nepovažujem trestnoprávnu represiu za nevyhnutnú ani potrebnú, a to vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu i osobu obvineného, pre ktorého by bol trestnoprávny postih neprimerane prísny a mám za to, že v danom prípade nebol naplnený materiálny korektív dotknutého trestného činu.

Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav mám za to, že predmetné konanie obvineného po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., avšak vzhľadom k výsledkom trestného konania som toho názoru, že k určitému protiprávnemu konaniu z jeho strany došlo a toto konanie bude predmetom prejednávania pred príslušným orgánom, ktorý by mohol konanie obvineného posúdiť ako priestupok, preto som podľa § 214 ods. 1 Tr. por. postúpila vec na prejednanie Obvodnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v Žiline, ako orgánu vecne príslušnému vo veci konať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Veronika Slaninková
prokurátorka